

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط میزان قندهای م حلول در آب با تنش سرما و برخی صفات دیگر در ژنوتیپ های جو تحت شرایط دیم

محل انتشار:

اولین همایش ملی گیاهان دارویی، طب سنتی و کشاورزی ارگانیک (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

براتعلی فاخری - دانشیار دانشگاه زابل

لیلا فهمیده - استادیار دانشگاه زابل

مهدی فیضی - دانشجوی دکتری اصلاح نباتات

خلاصه مقاله:

به منظور مطالعه میزان تنوع ژنتیکی برای تجمع کربوهیدرات های محلل در آب، LT(50) و برخی مورفوفیزیولوژیکی مؤثر در تحمل سرما در 119 ژنوتیپ جو، آزمایشاتی در قالب طرح لاتیس مربع در مزرعه تحقیقاتی مؤسسه تحقیقاتی کشاورزی دیم مراغه و نیز در شرایط آزمایشگاهی اجرا گردید. در شرایط آزمایشگاهی، میزان تحمل سرمای ژنوتیپ ها به کمک اندازه گیری LT(50) و نیز میزان کربوهیدرات های محلل در آب، در سه تکرار بررسی شد. نتایج اندازه گیری LT(50) نشان داد که بین ژنوتیپ های مورد مطالعه تنوع ژنتیکی وجود داشته و میزان تحمل ژنوتی ها از 9- تا 16- متغیر بود. همچنین همبستگی مثبتی بین صفات تیپ رد ($r=0/13$)، میزان کربوهیدراتها ($r=0/23^*$) و روز تا خوشه دهی ($r=0/34^{**}$) با تحمل سرما مشاهده شد. در تجزیه خوشه ای بر اساس تجزیه تابع تشخیص در نقاط مختلف برش، بیشترین تمایز بین گروه ها با 4 خوشه حاصل شد. ژنوتیپ های موجود در کلاستر سوم ضمن داشتن عملکرد بیشتر، از خود صفات LT(50) و میزان کربوهیدرات ها ارزشی بالاتر از میانگین کل ژنوتیپ ها داده و از تیپ رشد پاییزه و بینابین برخوردار بودند. بصورت خلاصه نتایج این مطالعه نشان داد که ژنوتیپهای جو با تیپ رشد پاییزه و نیز حاوی کربوهیدرات محلل در آب زیادت، عموماً از تحمل سرمای بیشتر در طی زمستان برخوردار بوده و در نهایت می توانند عملکرد بیشتری در دیمزارهای سرد مناطق کوهستانی داشته باشند.

کلمات کلیدی:

تنوع ژنتیکی، تحمل به سرما، کربوهیدرات های محلل در آب، جو زراعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/330038>

